Onderzoek naar de kennis van de symptoomcontrole bij Vlaamse huisartsen m.b.t. palliatieve zorg

Haio: DEGRAVE Merijn , KUL
Promotor: DEVEUGELE Myriam
Praktijkopleider: DE MUELENAERE Alain

Context: Het aantal patiënten dat lijdt aan kanker of een andere chronische ziekte neemt toe. Dit brengt met zich mee dat meer mensen beroep zullen doen op palliatieve zorg. Voor de huisarts is er hier een belangrijke rol weggelegd. Ondanks deze toenemende verantwoordelijkheid, schiet de kennis van de huisarts met betrekking tot palliatieve zorg in het algemeen en meer specifiek tot de symptoomcontrole soms tekort.

Onderzoeksvraag: Nagaan of de kennis van de West-Vlaamse huisarts toereikend is met betrekking tot de symptoomcontrole bij palliatieve zorg. Voorstellen formuleren naar de organisaties die verantwoordelijk zijn voor het organiseren van de Continue Medisch Educatie (CME) zodat deze bijscholingen voldoen aan de noden van de huisarts.

Methode: Een vragenlijst met casussen in verband met de symptoomcontrole bij palliatieve zorg werd verspreid onder 400 huisartsen in West-Vlaanderen, België. De bekomen resultaten werden statistisch verwerkt en ter toetsing in een focusgroepsgesprek voorgelegd aan 4 palliatief verpleegkundigen, te werk gesteld in 3 West-Vlaamse Netwerken Palliatieve zorg.

Resultaten: 84 vragenlijsten werden ingevuld en ons terug bezorgd. Op de 20 gestelde vragen behaalde 44% (37/84) de helft niet. Bij de vragen in verband met pijnmanagement scoorde 33,3% (28/84) geen 50%. De meerderheid van de artsen kent het principe van de WHO- pijnladder (World Health Organisation). Verder hebben de huisartsen wel problemen bij het switchen van opio?den. De conversie van toedieningswijze van opio?den wordt vaak overgelaten aan de palliatief verpleegkundigen. Een opmerkelijk resultaat was dat 28,5% vreesde voor gewenning aan morfine. Dyspnoe werd door 33% (28/84) correct behandeld en de doodsreutel door 93% (78/84). Er werd met de statistische verwerking van de bekomen resultaten en de onafhankelijke variabelen geen significante resultaten bekomen, noch met de Chi-kwadraattesten, noch met de multiple meervoudige regressie analyse.

Conclusie: Dit onderzoek toont aan dat de kennis van de symptoomcontrole tijdens een palliatieve situatie bij de West-Vlaamse huisarts vaak onvoldoende is. Er is in Vlaanderen meer nood aan een georganiseerd curriculum in de opleidingsjaren en aan bijscholingen die op een effici?nte manier de huisartsen onderrichten inzake symptoomcontrole bij de palliatieve patiënt.